

USA turen 2015

22.april – 14. maj.

Stater på turen: Illinois, Iowa, Nebraska, Colorado, Utah, Arizona og Californien.

Søndag den 10. maj. (Merete)

Bilens tæller stod på 4.006 miles.

I dag var der fælles bad på camperpladsen. Efter morgenmaden gjorde vi Nyhedsbrev 3 næsten færdigt. Samtidig fik jeg ryddet op i vores brochurer samt i bilen generelt.

Kl. 10.40 var vi klar til afgang fra Koa Moss Landing. Vi kørte ned til havnen, og nu var der meget lavvandet, så der stod/lå 2 fyre og gravede efter noget i sandet. De fortalte, at de gravede efter muslinger, og at de havde fat i en stor en, som var meget svær at trække op af dyndet. Nu da der var blevet lavvandet, lå der mange døde pelikaner, skarv og søløver, nogle havde plastik rundt om halsen. Folk skal tænke sig om med, hvad de smider i naturen/havet, da det ofte ender galt for fugle og dyr. På vej tilbage til bilen, stod der pludselig et springvand op af sandet lige foran mig. Jeg tænkte, at det måtte være en af de muslinger, som mændene gravede efter.

En dame sad ved vejen og solgte orkideer, da det jo er Mors dag, og flere vi kom forbi, sagde "Happy mothers day". Også her tidligt på formiddagen var der en lang kø på fiskerestauranten. I går aftes stod folk helt ud på vejen.

Derefter kørte vi om på den anden side af havnen, og her kunne vi se 6 havoddere ligge og hygge sig i vandet. Indimellem dykkede de efter fisk eller muslinger. Søløverne boltrede sig også i vandet mellem havodderne, robåde og kajaker.

Turen gik videre og vi kom forbi rigtig mange marker med salat.

Ved middagstid kom vi til Santa Cruz, som betyder Helligt Kors. Visitor Centeret var lukket, men der lå nogle brochurer udenfor, bare ikke om Santa Cruz. Vi kørte ned til stranden, men da vi skulle betale for at parkere, måtte vi lave en U-vending. Langs stranden lå der mange flotte huse med meget velholdte haver. På et tidspunkt kørte vi gennem en meget snæver gade med ikke "så højt til loftet", forstået på den måde, at træernes grene hang lavt. Lidt senere parkerede vi ved et supermarked, spiste frokost i vognen, og så gik vi ned til stranden. Solen skinnede, men der blæste en kraftig vind. Sandet var dejlig varmt at ligge i, så noget af tøjjet kom hurtigt af, og vi hyggede os en times tid. Der var rigtig mange mennesker på stranden, og når amerikanerne tager til stranden, er det et helt udstyrs stykke: telt, parasol, campingstole som en slags rygsæk, drager, legetøj, fodbolde mm. På denne strand var der en livredder, som holdt et vågent øje med gæsterne i vandkanten. Vi så, ved flere huse, at der på væggene hang håndklæder, hvorpå der stod "Peace" og "Make love, not war". Byen skulle også være et levn fra hippietiden.

Vi kørte videre til Naturel Bridge, hvor der ude i vandet var dannet en naturlig bro, meget flot. Herpå var der mange skarv og pelikaner. Måske var det også en yngleplads. Det ser ud som om der også i USA er problemer med mange skarver. Vi var helt nede ved vandet at tage billeder, og så fik jeg selvfølgelig våde sandaler, da jeg ikke var opmærksom på en stor bølge.

Vi kørte nordpå langs Stillehavet, og ved nogle strande kunne vi se rigtig mange kite surfere. Der var også bare meget sus på vinden.

Ved 17-tiden ankom vi til Pelican Point RV Park. Her gav vi "kun" 53 \$ for en overnatning med FDM rabat. Bent var så heldig at få byttet nogle af sine Quaters til nogle han manglede, bl.a. fik han en fra US Virgin Islands (De Vestindiske Øer). Både ude ved havet og her på camperpladsen så vi en drone flyve rundt.

Efter at camperen var parkeret på plads nr. 32 (uden internet), gik vi en lang tur ned til stranden og hen omkring nogle golfbaner og golfhotellet. Det var blevet noget overskyet og køligt.

Bent lavede en lækker aftensmad med hvidløgsbrød, butternut, bøf og salat.

Herefter blev det tid til turens andet spil kort.

Mandag den 11. maj. (Bent)

Bilens tæller stod på 4.091 miles.

Vi sov dejligt på Pelican Point, trods adskillige forbud, blandt andet at man ikke måtte tørre tøj på snor udenfor camperen. Jeg glemte, at fortælle mine underbukser, at de faktisk brød loven, da de hang udenfor hele aftenen. Men de var lige vasket, det var det sidste, vi havde brug for at vaske, inden vi rejser hjem om et par dage. Vi forlod pladsen i overskyet vejr kl. 09:00. Hurtigt kom vi forbi Half Moon Bay og RV pladsen Pillor Point, vi snakkede om, at det måske kunne blive et overnatningssted i overmorgen inden hjemrejsen. Vi forsøgte at følge vej 35 langs kysten, men pludselig glippede det, og vi var tilbage på rute 101, og på vej ind i San Francisco's midte. Før vi kørte ind i gennem Golden Gate Park, kunne vi se broen, og helt vidunderligt var det at konstatere, at solen faktisk brød igennem skyerne. Skulle det lykkes af opleve San Francisco i solskin? Vi troede, at morgentrafikken var aftaget, men der var virkelig meget trafik alligevel, og dertil vejarbejde, vi så et eller andet med omkørsel til Lombard Street. Vi nåede ikke at opfatte, hvad det betød, før end vi var ganske få meter før sidste afkørsel til Golden Gate broen. Vi ville ned på havnefronten i San Francisco, så det blev vores chance for at undgå broen i første omgang og komme ind at kigge på byen.

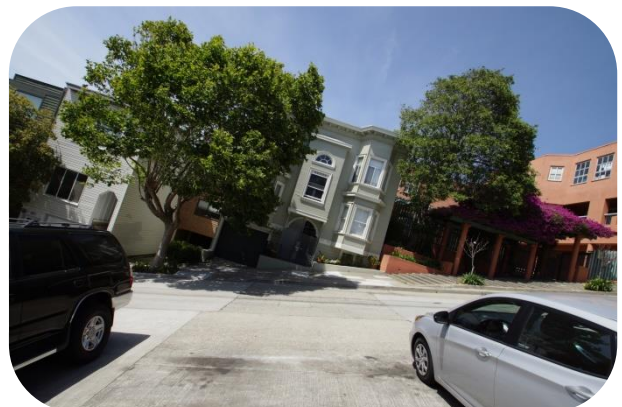

Men meget belejligt så var der scenic view til broen ved denne afkørsel, så vi fik knipset et par skud fra sydsiden af broen, og i øvrigt også fotograferet et par kolibrier, som hyggede sig der. Derefter trillede vi ned til havnen i San Francisco, hvor vi parkerede ved Fort Mason, det kostede 12 dollar for en hel dag. Jamen fundet til de penge, i Denver gav vi 7 dollar for at parkere en god times tid. Så gik vi langs vandet mod syd hen til Pier 39, der hvor søløverne residerer. Der var mange søløver, og jeg skal love for, at der var ståhej på kajen. De kæmpede vildt om pladserne på trods af, at der var flere ledige pontoner de kunne ligge på, men helt tydeligt at de søger tæt selskab. Vi begyndte at kigge lidt efter frokost, udbuddet er stort på Pier 39, og det lykkedes os også at finde en lille restaurant med Seafood. Et bord udendørs i solen fristede, der sad en dame alene ved bordet, så vi spurgte, om de øvrige pladser var ledige, og om vi måtte sætte os. Det var ok, hun var næsten på vej videre. Vi snakkede løst og fast om vejr og vind, vi var i godt humør grundet solskin, men hun foretrak tage frem for den kraftige vind, som fulgte med solskinnet i dag.

Vi bestilte fish and chips, og sikke dejligt det var at nyde det i læ og pragtfuldt solskin. 30 dollar fattigere var vi klar til at spadsere videre i storbyen. Vi gik op til telegraphhøjen til det 110 fod høje Coit Tower. Det er et tårn, som historisk har haft kommunikationsmæssig betydning helt fra den periode, hvor man brugte flag til at sende meddelelser over store afstande. I dag er tårnet blot en turistmagnet, men bestemt værd at besøge. Vi betalte 12 dollar i entre, tog med elevatoren op til 13. etage, hvor vi kunne nyde udsigten til finansdistriktet, Golden Gate broen og den krøllede Lombard Street. Allerede op til Coit Tower prøvede vi kræfter med de kuperede gader i San Francisco.

Det er utroligt, som det er lykkedes at placere en storby ovenpå dette bakkede landskab. Den ene gade går voldsomt op, den anden tilsvarende ned, sjovt at se de parkerede biler, alle vrider forhjulene ind mod rendestene, så bilen ikke triller, hvis bremserne måske skulle svigte. Vi kom forbi Peter og Paul kirken, den så rigtig spændende ud udefra, så vi valgte at gå indenfor og tage et kig. Den virkede meget stor indeni, men ikke rigtig spændende, vi tog et par billeder og listede udenfor igen.

Vi fortsatte til Cable Car museet, og trods lidt problemer med at finde det rigtige gadehjørne, så kom vi faktisk frem til hele hjertet i de wiretrukne sporvogne i San Francisco. Rigtig spændende var det at se

maskinhuset, hvor man tidligere ved dampmaskiner lavede trækraft til de store hjul, som via wirer trak og bremsede sporvognene op og ned af de bakkede gader i byen. Wirerne til at trække vognene, løber i nogle kanaler i gaderne. Sommetider stiger vognførerne af og via nogle store vippehåndtager løfter han wirerne på plads til at sikre vognens fremdrift. Vi kunne tydeligt høre wirerne snurre nede i gaden. Vi gik via Lombard street, den krøllede del, tilbage til parkeringspladsen. Ved Lombard Street var der som vanligt stor opmærksomhed på de egentlig få biler, som valgte denne turistrute gennem den ellers snorlige og vinkelrette trafik metropol.

Vi var tilbage ved bilen cirka kl. 17, og vi fortsatte mod nord over Golden Gate Bridge, for at tage nogle fotoshots i eftermiddagsolen af broen i bedste vinkel og med byen som baggrund. Vi stoppede 5 forskellige steder, og sidste sted blev udsigten til broen forbedret med et stort containerskib, som netop skulle passere. Vi kørte derefter sydpå igen. Betaling af broafgift er kun nødvendig ved passage fra nord til syd, men er grundet den store trafikintensitet ikke muligt på broen. Vi havde forhørt

os om muligheder på forhånd, idet vi ikke ville risikere en bøde, så bedste løsning for os var at gå på nettet inden 48 timer efter passage, og så udfylde en formular med bilnummer samt kontonummer på Visa/mastercard. Men hvad det koster, ved vi ikke, men formentlig 7 dollar, vi får se, når banken skriver til os. Vi fortsatte til San Francisco RV park, men der var ikke flere ledige pladser med strøm. Vi trillede derefter videre til Pillar Point RV Park, hvor det for 62 dollar var muligt et blive natten over. Et kig i køleskabet og brødskalet viste nu, at vi er sidst på turen. Kreativiteten bliver noget udfordret, når alle vores madrester skal udnyttes, men et faktum er det, at vi skal have ryddet vognen inden onsdag formiddag inden hjemrejsen. Men vi spiste lidt fiskerester fra frokost, samt en bøf, som blev i overskud i går. Dertil lidt gulerødder og artiskokker samt en bestemt umoden avokado og en skive rugbrød fra bager Olsen i Solvang.

Tirsdag den 12. maj. (Merete)

Bilens tæller stod på 4.162 miles.

Vi stod op, hvorefter vi gik ud på pladsen for at lede efter bade faciliteter. Det viste sig, at der kun var et toilet, og at man skulle låne en nøgle. Eget bad kom så i brug, men det tog lidt tid, inden vandet var varmt. Til morgenmad ristede vi de sidste rester af vores brød på stegepanden, og så blev det suppleret med clementiner, (vi havde ikke fået købt ind i går).

Efter morgenmaden pakkede vi vores kufferter. Der er dog stadig lidt, der skal pakkes deri i morgen. Det er faktisk lidt underligt, at ferien er ved at være ovre.

Ved 10-tiden gik vi ned til havet, men der blæste en kold vind og sandet føj os om ørerne. Det var et meget farligt sted. Der var skiltet med farlig strand og store bølger. På camperpladsen har de en rigtig hyggelig lille have med flotte blomster og nogle stole, så man kan sidde og nyde udsigten over havet. Ved 11-tiden kørte vi fra Pillar Point RV Park og hen til den nærmeste Chevron station, da vi skulle have tanket gas og benzin på bilen. Lige på den anden side af vejen var der et lille supermarked, så vi skulle lige have købt brød og et eller andet til aftensmad. Det var faktisk et velassorteret og stort supermarked - det eneste de ikke havde på

hylderne, var frisk kød. Ved middagstid kom vi hen til en fin strand, hvor vi gik ned til havet. Lige i strandkanten lå en stor krabbe og gravede, en bølge væltede den, men vi fik den vendt igen, og den forsvandt i havet. Vi hentede vores tæpper og lagde os på stranden. Når vi var i sandhøjde, var solen dejlig, og vi mærkede ikke vinden. Vi dasede en times tid, inden vi gik op i vognen og fik en gang rejesalat, mens vi nød udsigten til det skummende Stillehav. Vi kørte forbi San Mateo County Half Moon Bay Airport, og Bent var lige inde på en cafe, der lå ved flyvepladsen for at se, om der skulle være noget flyvehistorie. Det var bare en cafe og ingen flyvehistorie overhovedet. Derefter kørte vi til Pillar Point Harbor West, hvor vi gik langs stranden og så de mange svømmefugle. Bent fik også taget et rigtig godt billede af en pelikan.

På stranden sad en dame med 7 hunde i forskellig størrelse og art samt at hun havde meget legetøj med til dem. På et tidspunkt hørte vi en lille jetjager starte, og lidt senere var der et kunstfly, en Sukhoi Su 31, der lavede kunstflyvning i en halv times tid, spændende.

Derefter kørte vi til Pelican Point RV Park. Vi kendte stedet, da vi også overnattede der i søndags. Efter at være blevet installeret på plads nr. 37, lavede vi en kop the og satte os ud foran og nød de sidste solstråler. Bent var så heldig at få 9 nye Quarter's til sin samling.

Onsdag den 13. maj + 14. maj minus 9 timers tidsforskel. (Bent)

Bilens tæller stod på 4.180 miles.

Vi havde sat telefonen til at vække os kl. 7, men enten har vi fået ny ringetone, eller også var det skraldebilen, der var ved at hente affald. Med andre ord så var vi var vågne før kl. 7. Dagens program stod på oprydning og aflevering af camper samt start på hjemrejse. Vi fik morgenmad og begyndte at rydde op i vognen og gøre den ren. Vi tømte køleskabet og ”stemte dørklokker” ved naboen for at høre, om de kunne bruge vores rester, men de var også ved at pakke og skulle til Denver. Så prøvede vi den næste, han var fra Key West og havde boet og arbejdet i Sverige 5 år for Telia (ikke just en kollega, men alligevel). Han ville gerne have vores sager. Så var vi klar til afgang. Vi forlod campingpladsen kl. 8:50 og kørte af tsunami flugtruten, vej 92, over bjergene. Vi havde aftalt, at bilen skulle være halvfuld (altså mængden af benzin) ved afleveringen, så vi holdt ind det billigste sted, vi endnu havde set i Californien og fyldte på for 25 dollar. Morgentrafikken var nok overstået, det gik helt fint med at komme frem, og vi kørte over San Mateo broen. Broen er med broafgift, men som med de andre broer i området, så skal betaling kun foregå, når man kører den ene vej. Vi var heldige, vi skulle ikke betale. Kl. 10 var vi fremme ved Cruise America i Freemont. Efter 4.020 miles kunne vi aflevere den næsten nye camper til det rigtige udlejningsdepot. Vores opgave for Cruise America var dermed udført, og de var rigtig godt tilpas med, at vi havde behandlet den så pænt på turen. Kl. 10:30 var vi klar til at praje en

taxa og blive kørt til lufthavnen. Det var lidt træls, at vi skulle aflevere bilen så tidligt på dagen, for vores flyafgang var først kl. 17:30. Så vi tænkte lidt på "Gitte god tid", da vi blev læsset af ved lufthavnen 7 timer før afgang. Vi kunne ikke engang komme af med bagagen så tidligt, så vi sad og læste et par timer, hvorefter vi gik hen til en restaurant, heldigvis havde vi god tid, for de var da hulens længe om at lave en pullet pork sandwich og en ceasar salat. Men der var også mindst 5 fjernsyn derinde, og sikkert flere længere inde, som vi ikke kunne se. Vi kunne høre nogen råbe op som sindsyge, muligvis kiggede de sport derinde. Det var muligvis årsagen til, at der gik så lang tid, førend vi fik maden. Efter "middagen" gik vi hen til SAS indcheckningsskranken, der var slet ingen kø, så det gik lynhurtig med at aflevere vores 20+21 kilo bagage og få boardingkort udleveret. Bagagen blev heldigvis checket igennem til Tirstrup. Sikkerhedschecket var hurtigt overstået, af med sko og bæltter, pc'erne op af tasken, det hele op på båndet og resten af os igennem kropsscanneren. Merete fik at vide, at hun godt kunne tage jakken af en anden gang. Det er altså en bluse (new zealand blusen, totalt slidt op), den kommer næppe ud at rejse mere. Så gik vi hen til gate 98, SAS flyet holdt klar udenfor. Vi sad en times tid ved gaten, der var en dejlig udsigt til flyparkeringsområdet og banerne, så vi kunne se flere fly som startede, blandt andet et par af de store Airbus 380. Det var hyggeligt, tiden gik godt. Vi gik ombord i flyet kl. 17:15, jeg tror at det blev fyldt. Starten var meget præcis og flyvetiden beregnet til 10 timer og 20 minutter. Vi fik mad efter et par timer, så sad vi og løste kryds og tværs et par timer, hvorefter vi prøvede at sove lidt. Vi fik sluppet godt af, sov også kort et par gange. Ved 12 tiden (dansk tid) fik vi morgenmad og landede i København lidt før planlagt kl. 12:55. Vi havde ikke travlt med at komme ud af flyet, så vi lod alle andre gå forrest, vi skulle alligevel blot vente ind til afgang mod Tirstrup. Det skulle vise sig at blive længere tid end planlagt. Da vi kom ind i transit hallen, kunne vi se, at der endnu ikke var markeret, hvor Tirstrup flyet skulle parkere. Da vi kom tæt på starttidspunktet og intet havde ændret sig gik vi hen til Information. Vi havde set et fly afgå til Tirstrup lige da vi kom til transithallen, tydeligvis 1 times tid forsinket. Men damen i information vidste ingenting, og kunne kun sige til os, at vi skulle holde øje med afgangsinformationstavlen. Hun blev lidt sur, da jeg til sidst forklarede, hvorfor vi havde henvendt os til Information. Vi kom lige som dagens tidligere afgange til Tirstrup afsted med en times forsinkelse, vi havde ringet til Berith og Sander og fortalt dem, at de kunne tage turen til Tirstrup i roligt tempo, så de nappede en is ved Kalø Slots ruin, inden de hentede os i Tirstrup. Det var dejligt at se dem igen og Berith kørte os alle til Kraghøjen, hvor far havde forberedt aftensmad til os. Bøffer i ovn og kartofler og salat dertil samt jordbærgrød til dessert. Dejligt at være hjemme igen efter en god og oplevelsesrig ferie.

Efterskrift:

Det blev til en 3 ugers ferie, hvor en forholdsmæssig stor del af tiden gik med transport, vi havde jo indgået en aftale om at flytte camperen fra fabrik til udlejningsfirmaets afdeling i San Francisco og dermed fået lejen til en specialpris. Vi betalte 23.375 kr. for leje af camper + flybilletter (fra Tirstrup) + 1. hotelovernatning. Så har vi købt brændstof for 8.000 kr. til den noget tørstige camper, vi har kørt 3,9 kilometer pr. liter, på amerikansk lyder det flottere med 10 miles pr. gallon. Vi har overnattet på RV pladser, og har betalt mellem 20 og 60 dollar pr. overnatning. Dyreste overnatninger er i Arizona og Californien, hvor også brændstoffet er dyrest, og vi så galonpriser på over 4 dollar. Det er formentlig billigere at lave en tilsvarende køretur med en almindelig bil og hotelovernatninger, men vi finder det meget behageligt at have kufferten pakket ud på hele turen, have mad i køleskabet og kunne holde ind og spise, når og hvor vi har lyst. Vi sparer helt sikkert mange penge på madbudgettet ved ikke at skulle frekventere restauranter hele tiden.

Camperen var stor, 25 fod lang, 10 fod bred og 12 fod høj. Men det gik fint med at komme rundt med den selv i byerne og på parkeringspladser, alt er jo større i USA. Det var dog vigtigt hele tiden at være obs. På, at højden svarede til en stor lastbils, så begrænsninger ved tunneler og overdækkede parkeringspladser skulle nærstudies nøje. Største oplevelser for os på turen var helt klart de 3 nationalparker i Utah samt at se de store kaktusser ved Tucson. Rejsetidspunktet er udmærket, men spændvidden i temperatur er stor, afhængig af lokalitet. Vi var enkelte steder i nærheden af frysepunktet og andre steder i nærheden af 35 grader, det kræver selvfølgelig varieret udvalg af tøj i kufferten.

Omregninger: 1 Fod = 30,48 cm; 1 mile = 1,6 km; 1 gallon = 3,79 liter.